

Liturgie voor de online viering van zondag 4 april 2021, 10.00 uur Paasmorgen

Voorganger: ds. Peter van der Schans

Lector: Titia Krijger

Organist: Eugène Broekman

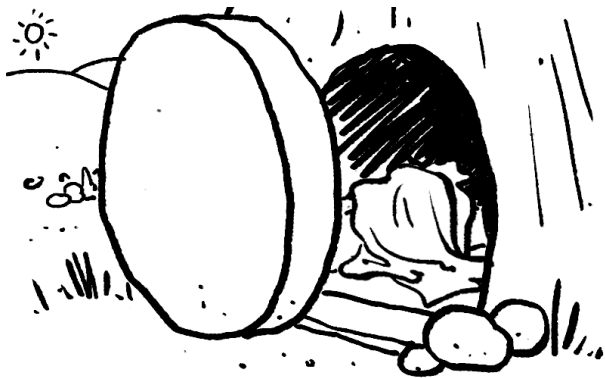
Voorzangers: Vocaal kwartet Ontmoetingskerk

Thema: Ik ben er voor jou

Viering beschikbaar om:

10.00 uur op www.kerkdienstgemist.nl

Na de dienst ook beschikbaar op www.pgij.nl

Protestantse
Kerk

Protestantse gemeente te IJsselstein

- De Paaskaars brandt
- Om over na te denken bij de schikking (informatie verderop in *Tussenspel*)

De steen is weggerold! Alles staat weer open! De dood jaagt ons geen angst meer aan, dus wat houdt ons nog tegen? Nu kunnen we vol vertrouwen delen van wat Hij ons gaf. Hij had ons lief en gaf ons alles, zonder reserves. Laten we Zijn voorbeeld volgen. Laten we de zieken bezoeken. De

dorstigen laven. De hongerigen voeden. De vreemdeling onderdak bieden. De naakten kleden. De doden begraven. Zorg dragen voor de aarde. Halleluja. De Heer is waarlijk opgestaan.

- Orgelspel vooraf
- Welkom door de voorganger

De Heer is opgestaan!

Dat mogen we vanmorgen het eerst tegen elkaar zeggen.

Hier in de kerk naar elkaar en naar jullie thuis.

De Heer is echt opgestaan!

Dat maakt deze dag en de dagen die komen goed.

Dat maakt deze morgen tot een goede morgen.

En we hopen dat de blijdschap

om het nieuwe leven

in deze dienst hier en thuis te beleven zal zijn.

Soort van samenvatting van de preek kwam vanmorgen op mijn Twitter tijdlijn voorbij:

Een spreuk van Merel Morre.

<https://twitter.com/MerelMorre>

Maar laten we juist ook

om die vreugdevolle nabijheid van de Heer

ons speciaal toewijden aan de levende God.

AAN HET BEGIN

- Toewijding door stil gebed en kort orgelspel
- Groet en Bemoediging

- We zingen: intochtlied: Psalm 139:1 en 4

- Gebed, besloten met het gesproken:
'Heer, ontferm U! Christus, ontferm U! Heer, ontferm U!'

Heer,
we komen hier samen
op deze feestelijke dag.
Een paar hier,
een aantal thuis
en nog vele anderen op andere plaatsen.
We vieren
zo goed en zo kwaad dat nu gaat
de opstanding van Jezus;
het nieuwe leven.
We vieren,
dat Jezus in uw Naam er voor ons is.
Maar we dragen ook met ons mee
die vreemde wereld waarin we nu samen leven.
Met alle angst en vermoeidheid,
balorigheid en wantrouwen,
teleurstelling en ongeduld,
stilte en opgeslotenheid,
nood en dood.
En we brengen het voor u –
namens mensen thuis,
namens de mensen in den samenleving om ons heen
en voor onszelf.
Daarom bidden we:
'Heer, ontferm U! Christus, ontferm U! Heer, ontferm U!'
Amen.

- We zingen: een loflied: Lied 624:1
- Woorden om mee te leven: 1 Johannes 4:19-21 (NBV)

¹⁹Wij hebben lief omdat God ons het eerst heeft liefgehad. ²⁰Als iemand zegt: 'Ik heb God lief,' maar hij haat zijn broeder of zuster, is hij een leugenaar. Want iemand kan onmogelijk God, die hij nooit gezien heeft, liefhebben als hij de ander, die hij wel ziet, niet liefheeft. ²¹We hebben dan ook dit gebod van hem gekregen: wie God liefheeft, moet ook de ander liefhebben.

- We zingen: 'Een opstandingslied' (van Alfred C. Bronswijk; op de melodie van Lied 345)

2. Sta op als mens van liefde,
die omziet naar het hart.
Als schuilplaats tijdens stormen,
bij dat wat ons benart.
Als anker in de branding
met vaste grond in Hem.
Sta op als mens van liefde,
geroepen door Gods stem.

DIENST VAN HET WOORD

- Gebed om de opening van het Woord

Op deze grote dag, o God,
komt het hoge woord er uit:
U bent zo met ons verbonden
dat geen macht ter wereld,
geen onverbiddelijk lot
en zelfs geen bittere dood
ons kunnen scheiden van U.
U wilt er voor ons zijn,
steeds weer.
Help ons U te vertrouwen
op uw veelbelovend woord
en leer ons te leven
uit uw rotsvaste trouw.
Amen.

(Naar W.R. van der Zee, *Zondagswoorden*, p. 60)

- Moment voor de kinderen incl. een clip van 'De groeten van Jezus'.
- Eerste Schriftlezing: Johannes 20:1 en 11-18 (NBV)

20¹Vroeg op de eerste dag van de week, toen het nog donker was, kwam Maria uit Magdala bij het graf. Ze zag dat de steen van de opening van het graf was weggehaald. ...

¹¹Maria stond nog bij het graf en huilde. Huilend boog ze zich naar het graf, ¹²en daar zag ze twee engelen in witte kleren zitten, een bij het hoofdeind en een bij het voeteneind van de plek waar het lichaam van Jezus had gelegen. ¹³'Waarom huil je?' vroegen ze haar. Ze zei: 'Ze hebben mijn Heer weggehaald en ik weet niet waar ze hem hebben neergelegd.' ¹⁴Na deze woorden keek ze om en zag ze Jezus staan, maar ze wist niet dat het Jezus was. ¹⁵'Waarom huil je?' vroeg Jezus. 'Wie zoek je?' Maria dacht dat het de tuinman was en zei: 'Als u hem hebt weggehaald, vertel me dan waar u hem hebt neergelegd, dan kan ik hem meenemen.' ¹⁶Jezus zei tegen haar: 'Maria!' Ze draaide zich om en zei: 'Rabboeni!' (Dat betekent 'meester'.) ¹⁷'Houd me niet vast,' zei Jezus. 'Ik ben nog niet opgestegen naar de Vader. Ga naar mijn broeders en zusters en zeg tegen hen dat ik opstijg naar mijn Vader, die ook jullie Vader is, naar mijn God, die ook jullie God is.' ¹⁸Maria uit Magdala ging naar de leerlingen en zei tegen hen: 'Ik heb de Heer gezien!' En ze vertelde alles wat hij tegen haar gezegd had.

- We zingen: Lied 645:2, 4 en 5

- Tweede Schriftlezing: Matteüs 25:34-36 (NBV)

³⁴Dan zal de koning tegen de groep rechts van zich zeggen: “Jullie zijn door mijn Vader gezegend, kom en neem deel aan het koninkrijk dat al sinds de grondvesting van de wereld voor jullie bestemd is. ³⁵Want ik had honger en jullie gaven mij te eten, ik had dorst en jullie gaven mij te drinken. Ik was een vreemdeling, en jullie namen mij op, ³⁶ik was naakt, en jullie kleedden mij. Ik was ziek en jullie bezochten mij, ik zat gevangen en jullie kwamen naar mij toe.”

- We zingen: Gezang 27:1 en 8 (uit *Zingenderwijs*; op de melodie van Psalm 134)

- Verkondiging

Gemeente van onze Heer Jezus Christus!

Het is in de Bijbel nooit zomaar meteen Pasen. Alsof je een keer met je vingers knipt en zie: Jezus is opgestaan, alles leed geleden, nood en dood voorbij. Opstanding is er niet vanzelf. Bovendien – als er dan sprake is van opstanding, dan hebben we er moeite mee. Het is niet normaal dat iemand opstaat. Dat Jezus in het leven wordt geroepen door God. Hoe dan? Het kan toch niet!

Er is verdriet en teleurstelling. Tranen zitten je in de weg. Huilen nader dan het lachen. En er is verbijstering en verwarring. Radeloosheid. Of juist diepe stilte. Helemaal nog Stille Zaterdag die gevuld wordt door de dood van Goede Vrijdag. Jezus is gestorven, in een graf gelegd. En het is voorbij. Over en uit.

Je ervaart het in je eigen leven. Het staat stil, het stukt. Er zit een diepe kerf in je bestaan. Een knik van jewelste. En dan opstanding???. Je kunt er niet aan denken...

Bij Maria van Magdala is er één en al verdriet. De steen van het graf van Jezus is weg. Huilend constateert ze: Mijn Heer is weggehaald! En ik weet niet waar hij is neergelegd. Tranen, wanhoop, verbijstering om het verlies van een dierbare.

En vol verdriet keert ze zich af van het lege graf. Ze ziet Jezus, maar ze ziet hem ook niet. Door haar tranen heen herkent ze hem niet. Ze denkt dat het de tuinman is. En dat hij wel weet waar Jezus is, zodat ze hem kan meenemen. Ze wordt een soort van geblokkeerd door haar verdriet. Zit er in opgesloten, zou je zeggen.

Maar dan is er in eens de herkenning. ¹⁶*Jezus zei tegen haar: ‘Maria!’ Ze draaide zich om en zei: ‘Rabboeni!’ (Dat betekent ‘meester’.*” Het kwartje valt bij Maria. Ze herkent Jezus. Het noemen van de naam blijkt belangrijk. Als je in de anonimiteit verdwijnt, ben je slecht af. Als je bij naam en toenaam gekend wordt, dan besta je; dan ben je er; dan ben je aanspreekbaar.

Maria beseft: Ik heb de Heer gezien! En dat kan niet anders betekenen dan dat hij leeft. Er wordt niks verteld over hoe dat dan ging. Wat er tussen het sterven van Jezus en het weerzien is gebeurd – dat is het geheim van God. God heeft Jezus in het leven geroepen. Zijn naam genoemd. En hij is opgewekt. Hij leeft. Jezus is opgestaan!

We weten niet hoe. Het is ook niet normaal. God voegt mogelijkheden toe aan ons bekende mogelijkheden. Er is opstanding. Er is leven. Er is toekomst. En dat heeft grote betekenis – voor Maria van Magdala. En tegelijk ook voor ons.

Jezus is opgestaan.

God is er voor Jezus. God wekt hem op. Laat zijn weg niet eindigen in het niks, in de dood. God maakt dat de weg van Jezus een levensweg is.

En Jezus is er namens God voor ons. Laat onze wegen niet eindigen in het niks, in de dood. Jezus maakt dat onze weg een levensweg is.

Maria is in dit verhaal van Johannes de eerste die dat ervaart. Ze is koortschtig op zoek naar wie ze liefheeft. Jezus. Daarbij worden woorden gebruikt die je ook tegenkomt in het Bijbelboek Hooglied. Daar wordt al even koortschtig verteld over het zoeken van een verloren, verdwenen geliefde. En als hij gevonden is, wil ze hem vasthouden en meenemen. Net zo hier bij Johannes. Maria wil Jezus aanraken, vasthouden, meenemen.

Maar Jezus voorkomt dat. Hij is nog niet opgestegen naar de Vader. Daarom: *“Houd me niet vast!”* Jezus is er voor Maria. Ik ben er voor jou. Maar hij moet verder. Naar God. Om er zo voor

iedereen te kunnen zijn. De Geest die straks zal komen is de andere Jezus. Die laat het ook ons weten: Ik ben er voor jou! Jezus zegt dat aan ieder van ons.

In de afgelopen weken hebben we geprobeerd daar bij stil te staan.

Aan de ene kant de weg van Jezus aan de hand van diverse Bijbelverhalen in de zondagse diensten, met de diverse voorgangers.

Aan de andere kant kwam het thema 'Ik ben er voor jou!' aan de orde via de prachtige liturgische bloemschikkingen die elke week onder leiding van Christa van Egdom gemaakt zijn. Ze schreef er over in het laatste nummer van *Samenspel*. En we hebben ook geprobeerd de kinderen erbij te betrekken met de filmpjes over hun werkjes. En het lied 'De groeten van Jezus!'

Ik hoop, dat het geholpen heeft de Veertigdagentijd door te komen. En nu des te beter Pasen te vieren.

God is er voor Jezus. Namens God is Jezus er voor ons. Ik ben er voor jou. Ik maak het Pasen voor jou. Ik help je opstaan. En dankzij Jezus zijn wij er voor de ander om ons heen. Om ze te helpen opstaan.

Zo kwamen de zeven barmhartigheden uit de traditie van de kerk langs. Voed de hongerigen en geef de dorstigen te drinken; geef de vreemdelingen onderdak en kleed wie naakt is; bezoek wie ziek is en gevangen zit en begraaf de doden. Zeven keer barmhartigheid. Zeven keer gedrag zodat de ander ervaart: ik ben er voor jou.

Wil je je hart openstellen voor de ander? Wil je er daadwerkelijk zijn met barmhartigheid als de ander een beroep op jou doet met zijn honger, dorst of ziekte? Met wat dan ook?

In de woorden van 1 Johannes gaat het om liefde. God heeft ons het eerst lief. En geeft ons leven. Dat mogen we niet vergeten. En dat kan niet anders betekenen dan dat we ook de ander liefhebben. Anders hebben we geen herinnering aan wat ons is gegeven. Zelfs geen actieve herinnering. Of we hebben een selectieve herinnering. En vergeten wat ons van pas komt.

Ik ben er voor jou. Dat maakt opstanding. Dat geeft leven Dat zorgt voor toekomst. Dat maakt het Pasen, en niet alleen vandaag.

Ik werk dat nog wat verder uit. Op twee manieren. Aan de hand van een essay uit *Trouw*. En een tekst van Marinus van den Berg.

1. Gisteren stond er in *Trouw* een essay van Marlies Kieft. Ze is freelance journalist en schrijft ook levensverhalen. Ze heeft drie kinderen, van wie de oudste, Pippa, in 2001 is geboren met het syndroom van Down. Pippa sprak een half jaar lang geen woord. Een opgewekt en beweeglijk meisje veranderde tijdens de lockdown in een sombere schim. Op Stille Zaterdag haar verhaal. Over de stilte van Pippa. Ik moet samenvatten, tegen wil en dank. Maar het verhaal staat op het open deel van de site van *Trouw*.

<https://www.trouw.nl/leven/de-stilte-van-pippa~ba4e4d4b/>

Door corona raakte ze haar dag op school en de vier dagen werk op de dagbesteding kwijt. Toen het thuis-zijn langer duurde dan een gewone vakantie, begon Pippa te veranderen. Ze zat vooral op haar bed, haar donkerblonde haar hing langs haar gezicht, haar zachte ronde trekken stonden gespannen, de lichtjes in haar ogen dof. Uit haar kast koos ze geen vrolijk gekleurde kleding, maar donkere stukken, alsof ze in de rouw was. Haar alerte lijf werd traag en onwillig. Haar danspassen verdwenen en stukje bij beetje ook haar woorden.

Stilte. We deden er alles aan haar te laten praten. Trekken, duwen, troosten, boos worden, grapjes maken. Ze bleef stil. En het was een zware last voor het hele gezin. En Pippa's stilte en somberheid hadden ook een weerslag op mensen buiten het gezin.

Uiteindelijk werd er hulp gezocht bij familie en vrienden. Eentje kwam naar Pippa toe. Een verhalenverteller. Hij was met een koffer vol muziekinstrumenten en tekenpapier bij haar. Hij was bij haar, op die donkere stille plek waar ze zich bevond. Wekelijks.

En er kwam een gesprek met een orthopedagoog, gespecialiseerd in jongvolwassenen met Down. Hij vertelde, dat je Pippa het beste zouden helpen door haar te accepteren zoals ze op dat moment was. Hetzelfde als wat de verhalenman al deed. "We hoefden heus niet alles van haar te slikken en we mochten ook opkomen voor onze andere twee kinderen, maar het zou goed zijn als Pippa van ons een basisacceptatie zou voelen."

Het gesprek hielp vader en moeder om Pippa te accepteren zoals ze op dat moment was. En het hielp hen ook van zichzelf te erkennen dat voor een ouder perfectie onmogelijk is.

“Na het telefoongesprek liep ik naar Pippa’s kamer waar ze, zoals meestal, op bed zat. Ik nam plaats naast haar op het vrolijke oranje met wit gebloemde dekbed. Stilte, behalve de ijle klanken van haar favoriete radiozender Caribbean FM. Eigenlijk ook wel lekker rustig, dacht ik en een diepe zucht ontsnapte me. Pippa keek me aan. Heel lang. Ik keek terug. Verbeelde ik het me of zat er meer rust in haar blik?”

Gaandeweg veranderde Pippa. Langzaam. Heel langzaam. Maar zeker. Er kwamen weer danspasjes. En zelfs begon ze weer hardop te zingen.

Ik vertel het verhaal nu in een notendop. Maar het is indringend. Ontroerend. Ook hoopgevend. Het heeft Paaskwaliteit. Door er zo speciaal te zijn voor Pippa laten haar ouders en verdere gezin, de specialist en de verhalenverteller zien wat het betekent: Ik ben er voor jou!

En ik hoop dat ook anderen in andere omstandigheden het mogen ervaren. Mensen die al even ontregeld zijn. Die verlieservaringen opdoen. Die pijn beleven. Die afgesloten zijn. Dat er mensen om hen heen zijn die zeggen en doen: Ik ben er voor jou! En die het Pasen maken.

Dat gaat allemaal niet in één keer. Daar is leren en oefenen voor nodig. Geduld. Uithouden en volhouden. Je openen ook. Maar laten ze er komen. Familie, vrienden, burens, bekenden, teamgenoten, collegae, professionals. Die het serieus nemen: Ik ben er voor jou.

2. Tenslotte de tekst van Marinus van den Berg uit ‘Om levensmoed.’

Pasen in jouw leven

Er is in het verhaal van ons leven soms een knik.

Of misschien zelfs wel meer knikken.

Het gaat anders dan je gedacht had.

Een verlies treft je.

*Je raakt beperkt in je mogelijkheden,
lichamelijk, geestelijk, materieel.*

Een vriend gaat van je heen.

Je huwelijk valt uit elkaar.

Kontakten lopen dood.

Je eigen levensverwachting loopt vast.

Je vindt geen werk of raakt het kwijt.

Je komt alleen te staan.

Je moet op je oude dag je huis verlaten.

Je meest geliefde wordt dodelijk ziek.

Op de weg van je leven ligt een steen die onbeweeglijk lijkt.

Wie zal de steen weggrollen?

Op diezelfde weg kan er een ontmoeting plaatsvinden.

Iemand spreekt je aan.

Iemand ontmoet je.

Iemand tikt je op de schouders.

Een woord raakt je hart.

De steen komt in beweging.

Je kijkt niet in een donker gat, maar je ziet licht.

Je voelt je uitgenodigd.

Je voelt nieuwe kracht komen.

Het litteken blijft.

De wond heelt.

Je bent opnieuw aanwezig.

(uit: Marinus van den Berg, *Om levensmoed*)

Je staat op en leeft.

Omdat er iemand zegt: Ik ben er voor jou!

Amen.

- Meditatief moment: het kwartet zingt Lied 636:1 en 3

- We luisteren naar een gedicht van Menno van der Beek: *De zeven werken van barmhartigheid*
De hongerige voeden, de dorstige laven, de naakte kleden, de vreemdeling herbergen, de zieke verzorgen, de gevangene bezoeken, de dode begraven: in zeven kwatrijnen, met een coda

I

Hij hing op straat rond. Ik had geen idee
wat hij daar deed. Beleefd vroeg ik hem mee
en bij het eten kwam hij langzaam los
en nam hij ook het woord. Dat hebben we geweten.

II

Vooraf bij een paar glazen mooie wijn:
toen hij een aantal diepe dingen zei
vielen alle gesprekken op hun plaats
en zagen we de dwarsverbanden. Eindelijk.

III

Ik wilde iets terugdoen en ik had een jas
die ik niet nodig had en die hem iets te groot was,
maar ik heb aangedrongen en hij was zo vriendelijk
om net te doen alsof het ding hem paste.

IV

En het werd laat. Ik zei, blijf hier logeren,
en neem de tijd met ons. We kijken morgen weer
met nieuwe ogen naar alle verhalen:
er valt nog zoveel van elkaar te leren

V

Hij had het zwaar. Wat stuk was, greep hem aan:
hij is er vrijwel helemaal aan onderdoor gegaan,
geen ziekte is hem onbekend gebleven
maar wat wij voor hem konden doen, dat is gedaan.

VI

Zijn hart was vast te groot, want de regering,
het geld, de macht en andere groeperingen
hebben hem opgepakt en ergens opgesloten
waar wij dan weer geschrokken op bezoek gingen.

VII

En toen we later weer iets van hem hoorden
toen bleek hij afgevoerd, gemarteld en vermoord;
wat konden wij nog doen? We zijn het lijk gaan halen
en hebben hem begraven. Daar zijn vrienden voor.

*En later kwam er een bericht, via de tuinman, dacht ik:
dat iemand zei, doe dit voor iedereen - doe het voor mij.*

- We zingen: Lied 934

DIENST VAN HET ANTWOORD

- We gedenken Wilhelmus Gijsbertus Sluis en Maria Baas-Keuvelaar (staande)
- We luisteren naar de melodie van Lied 730: *“Heer herinner U de namen ...”*

- Delen van de bloemengroet
- Inzameling van de gaven:
- Een toekomst voor kansarme kinderen in Zuid Afrika
- College van Kerkrentmeesters

Omdat we niet kunnen collecteren in de eredienst vragen we u om uw collecte digitaal bij te dragen. We doen dat in het volle besef van onzekerheden bij gemeenteleden, ook op financieel gebied. Twee manieren om uw bijdrage te doen:

- U kunt uw bijdrage overmaken op de rekening van het College van Diakenen: NL43 RABO 0159 278 325 t.n.v. Diaconie Protestantse gemeente IJsselstein
- U kunt bijdragen via deze QR code.

Wij danken u van harte voor uw gift!

Namens het College van Diakenen en het College van Kerkrentmeesters:
Jannie Schimmel en Daniëlle van den Houten.

AAN HET EINDE

- We zingen: slotlied: Lied 634
- Uitzending

- Zegen

*De HEER die heet: Ik ben er voor jou,
de God van ons leven,
staat op in ons denken en doen -
dat wij mensen van licht en hoop,
metgezel voor elkaar mogen zijn.*

- We zingen: *Amen, amen, amen!* (Lied 431C)

- Orgelspel